

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: III Kr-69/2026.-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u Vijeću sastavljenom od sudaca Damira Kosa predsjednika Vijeća te dr. sc. Marina Mrčele, izv. prof. i dr. sc. Branka Brkića, članova Vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijalistice Martine Slunjski kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osuđenog Fikreta Fazlića zbog kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. i 3. i drugih Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/2011., 144/2012., 56/2015., 61/2015. – ispravak, 101/2017., 118/2018., 126/2019. i 84/2021.; dalje: KZ/11.), odlučujući o zahtjevu osuđenog Fikreta Fazlića za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude koju čine presuda Općinskog suda u Karlovcu od 26. rujna 2023. broj Kzd-12/2023-22 i presuda Županijskog suda u Zagrebu od 17. veljače 2026. broj Kžzd-115/2024-6, u sjednici Vijeća održanoj 1. rujna 2026.

p r e s u d i o j e:

Odbija se kao neosnovan zahtjev osuđenog Fikreta Fazlića za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude.

Obrazloženje

1. Pravomoćnom presudom koju čine presuda Općinskog suda u Karlovcu od 26. rujna 2023. broj Kzd-12/2023-22 i presuda Županijskog suda u Zagrebu od 17. veljače 2026. broj Kžzd-115/2024-6 proglašen je krivim osuđeni Fikret Fazlić za počinjenje dva kaznena djela: povreda djetetovih prava iz članka 177. stavka 2. KZ/11. i prijetnja iz članka 139. stavka 2. i 3. KZ/11. Osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora jedna godina i dva mjeseca.

2. Osuđeni Fikret Fazlić je po branitelju, odvjetniku Davoru Popoviću, podnio zahtjev za izvanredno preispitivanje presude jer smatra da je „povrijeđeno njegovo pravo na obranu na raspravi“ i zbog „povrede odredaba kaznenog postupka u žalbenom postupku, a ta povreda je u bitnome utjecala na donesenu presudu“. Predložio je da se pravomoćna presuda ukine „i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak“.

3. Zahtjev je sa spisom u skladu s člankom 518. stavkom 4. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/2008., 76/2009., 80/2011., 121/2011. – pročišćeni tekst, 91/2012. – Odluka Ustavnog suda, 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019., 130/2020. – Odluka Ustavnog suda, 80/2022., 36/2024., 72/2025. i 13/2026.; dalje: ZKP) dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske koje je podnijelo odgovor na zahtjev, smatrajući da zahtjev treba kao neosnovan odbiti. Taj je odgovor dostavljen osuđeniku i branitelju (list 174 spisa).

4. Zahtjev nije osnovan.

5. Osuđenik smatra da mu je „povrijeđeno pravo na obranu [jer] je od samog početka ovog kaznenog postupka bilo potpuno jasno da se ... nikako ne može braniti sam“. Smatra da „zakon o kaznenom postupku predviđa da će sud okrivljeniku u kaznenom postupku postaviti branitelja po službenoj dužnosti ako zbog činjeničnih ili pravnih razloga optužbe jasno proizlazi da su okrivljenikove sposobnosti za uspješnu materijalnu obranu preopterećene“. Navodi da „prvostupanjski sud niti na raspravi ... ne postavlja branitelja po službenoj dužnosti ... niti ne upozorava osuđenika da je obzirom na djela za koja se tereti, te obzirom na zapriječenu, ali i u optužnici predloženu bezuvjetnu kaznu zatvora nužno da ima branitelja ... već samo nastavlja postupak“.

5.1. Osuđenik ističe da je „opća dužnost suda da okrivljenika koji bi iz neznanja mogao propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristio svojim pravima pouči o pravima koja mu po Zakonu pripadaju i o posljedicama propuštanja neke radnje u kazneno m postupku“.

5.2. Nadalje, u zahtjevu osuđenik navodi „Ustav Republike Hrvatske, te Konvencija o zaštiti prava jamče okrivljeniku pravo na obranu u smislu materijalne i formalne obrane, fakultativne i obvezne, te i obrane siromašnog okrivljenika“. Smatra da su „relevantni čimbenici za postavljanje branitelja ... složenost predmeta, nužnost pravnog znanja jer ... okrivljenik bez pomoći odvjetnika nije sposoban svoj predmet predložiti sudu na za njega zadovoljavajući način“. Također ističe da „kao nestručna osoba nije mogao cijeniti [psihologijski] nalaz i cijeniti iskaz oštećene-žrtve ... te predložiti dokaze“.

5.3. Osuđenik smatra da sud „nije proveo niti jedan dokaz koji bi valorizirao iskaz oštećene“ iako je to trebao zbog „odredbe čl. 9. st. 1. ZKP-a“.

5.4. Bitnu povredu odredaba kaznenog postupka osuđenik nalazi u tome jer se „i prvostupanjska i drugostupanjska presuda temelje na nezakonitom dokazu“ jer „zapisnik o iskazu oštećene-žrtve pred suce istrage Županijskog suda u Karlovcu ... nije potpisan niti od strane sudca, niti od strane svjedokinje niti zapisničara“. Osuđenik nije zadovoljan s odgovorom drugostupanjskog suda u odnosu na istovjetni žalbeni prigovor jer iz drugostupanjske presude proizlazi „da je cijenjen iskaz oštećenice na raspravi“ ali „iz obrazloženja prvostupanjske presude ... jasno proizlazi da sud poklanja vjeru svjedočenju žrtve koje je ista iznijela na raspravi i prilikom saslušanja na Županijskom sudu u Karlovcu“. Zato smatra da se „prvostupanjski sud poziva na nezakoniti dokaz, a budući ... zapisnik bez potpisa ne može biti vjerodostojan“.

6. Osuđenikovi prigovori (odlomak 5.) iz kojih proizlazi da mu je trebao biti postavljen branitelj po službenoj dužnosti nisu osnovani. Odredbe ZKP-a, kao niti odredbe Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/2008., 76/2009., 80/2011., 121/2011. – pročišćeni tekst, 91/2012. – Odluka Ustavnog suda, 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017. i 126/2019.; dalje: ZKP-19.) koji je bio na snazi u vrijeme prvog ispitivanja osuđenika, a niti odredbe Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/2008., 76/2009., 80/2011., 121/2011. – pročišćeni tekst, 91/2012. – Odluka Ustavnog suda, 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019., 130/2020. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 80/2022.; dalje: ZKP-22.) koji je bio na snazi u vrijeme održavanja rasprave, a koje propisuju kada okrivljeniku mora biti postavljen branitelj po službenoj dužnosti (članak

66.) ne određuju tu dužnost „ako zbog činjeničnih ili pravnih razloga optužbe jasno proizlazi da su okrivljenikove sposobnosti za uspješnu materijalnu obranu preopterećene“, a niti ništa što bi tomu bilo slično. Osuđeniku niti na raspravi nije trebao biti postavljen branitelj po službenoj dužnosti s obzirom na predviđene kazne za dva kaznena djela koja su mu stavljena na teret (do pet godina zatvora) ni s obzirom na to da je državni odvjetnik predložio izricanje kazne zatvora.

6.1. Prigovor osuđenika (odlomak 5.1.) očito se odnosi na tzv. načelo pomoći neukoj stranci. Članak 15. ZKP-a (jednaka odredba i u ZKP-19. i ZKP-22.) propisuje da će sud „okrivljenika ili drugu osobu koja sudjeluju u postupku, a iz neznanja bi mogla propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristila svojim pravom ... poučiti o pravima koja joj prema ovom Zakonu pripadaju i o posljedicama propuštanja radnje“. To je načelo osnova za pouku o pravima koju treba tijekom postupka primiti okrivljenik i to: kada se uhićuje (članak 108. ZKP-19.), kada se prvi puta poziva (članak 175. ZKP-19.), kada osumnjičenika ispituje policija (članak 208.a ZKP-19.), ako je okrivljenik prisutan na dokaznom ročištu (članak 238. stavak 5. ZKP-19.), prije početka ispitivanja (članak 275. ZKP-19.), a na raspravi će predsjednik vijeća „utvrditi je li optuženik primio i razumio pouku o pravima“ (članak 413. stavak 1. ZKP-22.).

6.1.1. Osuđenik je u svojstvu osumnjičenika ispitan 11. svibnja 2022. (list 12-15 i 55 spisa) kada je pouku primio i razumio (tom je prilikom izjavio i da ne želi branitelja). Pouku o pravima osuđenik je primio uz poziv na dokazno ročište kojem nije želio prisustvovati (list 65 spisa). Osuđenik je obaviješten o podizanju optužnice i upozoren na svoja prava, uključujući i prava na branitelja ako troškove branitelja ne može podmiriti zbog svog imovinskog stanja (list 84 spisa). Prije početka rasprave 4. travnja 2023. (list 101 spisa) osuđenik je izjavio da je pouku o pravima primio i razumio, jednako je izjavio i na raspravi 26. rujna 2023. koja je počela iznova (list 123 spisa). Prema tomu, osuđenik je u ovom postupku pet puta upozoren na svoja prava i svaki puta je izjavio da ih razumije. Stoga i zbog navedenoga prigovor osuđenika da mu je trebao biti postavljen branitelj nije osnovan, jednako kao što nije osnovan ni prigovor da nije postupljeno u skladu s načelom pomoći neukoj stranci.

6.2. Iz navedenih razloga nije osnovan niti navod da su bitna mjerila za postavljanje branitelja po službenoj dužnosti „složenost predmeta“ i „nužnost pravnog znanja“ (odlomak 5.2.). To, a niti ništa slično, nisu zakonski ni ustavnopravni ili konvencijskopravni uvjeti za postavljanje branitelja po službenoj dužnosti. U odnosu na postavljanje branitelja za „siromašnog okrivljenika“, treba navesti da je osuđenik pet puta tijekom postupka upozoren da mu branitelji može biti postavljen ako nema dovoljno sredstva za plaćanje branitelja. Osuđenik nije tražio branitelja niti je isticao svoje loše imovinsko stanje.

6.3. Nije osnovan niti osuđenikov navod da prvostupanjski sud nije proveo niti jedan dokaz „koji bi valorizirao iskaz oštećene“ (odlomak 5.3.). Upravo suprotno, iskazu oštećenice suprotstavljen je iskaz osuđenika, a provedeni su i drugi dokazi (pročitane su poruke, izvještaji doma za odgoj djece i mladeži, psihologijski nalaz i mišljenje oštećenice, socijalna anamneza, rješenje Centra za socijalnu skrb Karlovac). Sve te dokaze sudovi su raščlanili pojedinačno i međusobno te dali razloge kome i zašto vjeruju. Ti razlozi su jasni, razložni i zdravorazumski pa su osuđenikovi navodi neosnovani.

6.4. U odnosu na prigovor osuđenika da se osuda temelji na nezakonitom dokazu (odlomak 5.4.) jer zapisnik o ispitivanju oštećenice s dokaznog ročišta nije potpisan, treba navesti sljedeće. Koji su nezakoniti dokazi određeno je člankom 10. ZKP-a koji je izmijenjen u odnosu na članak 10. istoga zakona koji je bio na snazi u vrijeme poduzimanja radnje (ispitivanja na dokaznom ročištu 5. srpnja 2022. kada je na snazi bio ZKP-19.).

6.4.1. Zakonitost dokaza procjenjuje se prema zakonu koji je bio na snazi u vrijeme poduzimanja radnje (ovdje pribavljanja dokaza; v. VSRH Kzz-36/2025. od 16. prosinca 2025., odlomak 7.). Članak 10. ZKP-19., a niti bilo koja druga odredba toga zakona, jednako kao ni članak 10. ili neka druga odredba ZKP-a, ne propisuje da je nepotpisani zapisnik o ispitivanju svjedoka s dokaznog ročišta nezakoniti dokaz. Stoga nije osnovan prigovor osuđenika da se osuda temelji na nezakonitom dokazu. Budući da taj zapisnik nije nezakoniti dokaz, pravno je nebitno to što je prvostupanjski sud u obrazloženju naveo da je „povjerovano svjedočenju žrtve ... koje je iznijela na raspravi i prilikom“ ispitivanja na dokaznom ročištu. Osobito kada se ima na umu da su iskazi oštećenice-žrtve s dokaznog ročišta i s rasprave sadržajno podudarni. To uočavaju nižestupanjski sudovi prilikom cjelovite i zdravorazumske raščlambe toga i svih drugih dokaza (v. odlomak 6.3.).

6.4.2. Osuđenik navodi i da „zapisnik bez potpisa ne može biti vjerodostojan“. (Ne)vjerodostojnost nekog dokaza odnosi se na (ne)pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a činjenični prigovori nisu zakonska osnova za podnošenje ovog izvanrednog pravnog lijeka. Zadaća Suda kod ocjene o osnovanosti zahtjeva kao izvanrednog pravnog lijeka nije ocijeniti jesu li ili nisu izvedeni dokazi vjerodostojni. To je zadaća u prvom redu prvostupanjskog suda. Kod izvanrednih pravnih lijekova Sud ocjenjuje postoji li obrazloženje o (ne)vjerodostojnosti te ako postoji je li ono samovoljno (arbitrarno). Rezultat te ocjene ovdje je postojanje obrazloženja o razlozima zašto neki dokaz nižestupanjski sudovi prihvaćaju, a neki dokaz ne prihvaćaju, a to je obrazloženje, kako je navedeno, jasno, cjelovito, razložno i zdravorazumsko.

7. Slijedom svega navedenog, u pravomoćnoj presudi nisu ostvarene povrede koje se ističu u zahtjevu za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude, zbog čega je trebalo osuđenikov zahtjev odbiti kao neosnovan i na temelju članka 519. u svezi s člankom 512. ZKP-a odlučiti kao u izreci.

Zagreb, 1. rujna 2026.

Predsjednik Vijeća:

Broj zapisa: **9-3088c-68a39**

Kontrolni broj: **08629-0e9bc-0dcae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.